

دکتر علی کریمی
پژوهشگر و تحلیلگر سیاسی
همکار در مرکز مطالعات آمریکا

نژادپرستی

اعتراض علیه نژادپرستی و موضع‌گیری احزاب

نژادپرستی سیستماتیک ویژگی نظام سیاسی آمریکا است

سیاه‌پوستان در پی درگذشت جورج فلویید در بین همه گروه‌ها از جمله جمهوری خواهان، افزایش یافته است؛ اما اکثریت قریب به اتفاق دموکرات‌ها معتقدند که سیاه‌پوستان در آمریکا حتی قبل از کشته شدن فلویید، با تبعیض زیادی روبرو بوده‌اند. حدود نیمی از دموکرات‌ها نیز معتقدند که زنان، با تبعیض زیادی روبرو هستند. معدودی از دموکرات‌ها نیز معتقدند که مسیحیان، مردان و سفیدپوستان در آمریکا، با تبعیض بالایی روبرو هستند. در مقابل، فقط نیمی از جمهوری خواهان معتقدند که سیاه‌پوستان و مسلمانان، با تبعیض بالایی روبرو هستند و تنها حدود یک چهارم معتقدند که زنان نیز چنین وضعی دارند. اکثریت جمهوری خواهان معتقدند که این گروه‌ها با

پرستند و دلیل آن نیز این است که آن‌ها سفیدگرا هستند. ایالات متحده دارای پیشینه تاریخی طولانی از نژادپرستی است که در قوانین ضد ازدواج بین نژادی نیز متبلور گشته است. از طرف دیگر در داخل احزاب آمریکا نیز مسئله نژادپرستی به یک اندازه نیست و شدت و ضعف دارد. نتایج نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که جمهوری خواهان محافظه‌کار، بیشتر از جمهوری خواهان نژادپرست هستند؛ اما مسئله کلی و مهم‌ترین است که میان دو حزب دموکرات و جمهوری خواه درباره مسئله کلی تر، تبعیض، شکاف و عدم توافق زیادی وجود دارد؛ اکثریت قریب به اتفاق دموکرات‌ها، معتقدند که آمریکائیان سیاه‌پوست و مسلمانان با مقدار زیاد یا درصد زیادی از تبعیض روبرو هستند. درک تبعیض علیه

نژادپرستی سیستماتیک، ویژگی نظام سیاسی آمریکا است که حقیقت آن را در صدر تمام کشورهای جهان قرار داده است. مسئله تبعیض نژادی و نژادپرستی، یکی از بزرگ‌ترین معضلات اجتماعی و اقتصادی در این کشور محسوب می‌شود. به طوری که حتی موضع‌گیری احزاب در قبال آن، نشان می‌دهد که نژادپرستی در این کشور، مقوله نهادینه شده و ساختاری است که به یک عرف غیرقابل حذف شدنی، تبدیل شده است.

نژادپرستی سیستماتیک، ویژگی نظام سیاسی آمریکا است که در هر دو حزب دموکرات و جمهوری خواه وجود دارد؛ به طور سنتی، جمهوری خواهان بیشتر از دموکرات‌ها نژاد

میزان متوسط کم یا ناچیز تبعیض روبرو هستند.

به طور کلی جمهوری خواهان تمایل کمتری دارند که به وجود تبعیض علیه گروه‌ها (هرگروهی)، حداقل حتی در نظرسنجی‌ها اقرار کنند؛ اما بیشتر جمهوری خواهان معتقدند که اگر تبعیض هم وجود داشته باشد، علیه مسیحیان

و سفیدپوستان است. این تلقی‌ها از نژادپرستی و تبعیض هم بین رأی دهندگان وجود دارد. آمریکایی‌های سیاه‌پوست، مسلمانان و زنان، به احتمال زیاد به کاندیداهای

را اتخاذ نمود که زمین بازی را بیشتر برای مسیحیان، مردان و آمریکایی‌های بومی مهیا کند. هرچند اکثریت دموکرات‌ها و جمهوری خواهان از اعتراضات بعد از قتل جورج فلوید حمایت کرده‌اند اما این حمایت، به معنای این نیست که دو حزب، مواضع مشابه و یکسانی درباره تبعیض نژادی

دموکرات رأی می‌دهند. در مقابل مسیحیان، مردان و آمریکایی‌های سفیدپوست، بیشتر به کاندیداهای جمهوری خواه رأی می‌دهند. در سطح نخبگان سیاسی بیشتر دولتمردان زمان باراک اوباما کوشیدند تا گام‌هایی را برای تضعیف نژادپرستی و تبعیض علیه سیاه‌پوستان بردارند. دولت ترامپ برخی از سیاست‌های اوباما را که هدف آن‌ها به ویژه رفع تبعیض بود معکوس کرد و سیاست‌هایی

یاهونیوز، دموکرات‌ها و جمهوری خواهان در مورد مسالمت‌آمیز بودن اعتراض‌ها، ادامه یافتن و طول کشیدن و محرک‌های آنان، توافق نظر ندارند. در این نظرسنجی، دموکرات‌ها ۴۰ درصد بیشتر از جمهوری خواهان معتقد بوده‌اند که این اعتراضات، مسالمت‌آمیز بوده و سه چهارم جمهوری خواهان نیز گفته‌اند که خواهان توقف فوری اعتراضات هستند، آن‌هم در مقابل کمتر از یک چهارم دموکرات‌ها؛ در مقابل جمهوری خواهان نیز ۴۴ درصد بیشتر از دموکرات‌ها معتقدند که این اعتراضات در درجه اول

از تنفرات تاریخی نسبت به پلیس ریشه گرفته، درحالی‌که بیشتر دموکرات‌ها معتقدند که این اعتراضات، ناشی از خواست واقعی مردم برای پاسخگویی پلیس است. این واقعیت که دموکرات‌ها و جمهوری خواهان در مورد انگیزه‌های اعتراض، دچار شکاف و قطبیت هستند، بسیار مهم بوده زیرا نشان دهنده نگرش متفاوت جمهوری خواهان

دارند. در واقع، میان میزان حمایت جمهوری خواهان و دموکرات‌ها از اعتراضات ضد نژادپرستی، شکاف زیادی وجود دارد. در آخرین نظرسنجی اکونومیست، ۷۳ درصد از دموکرات‌ها گفته‌اند که اعتراضات خشونت‌آمیز را تأیید می‌کنند، درحالی‌که فقط ۲۷ درصد از جمهوری خواهان از این مسئله حمایت کرده‌اند. همچنین، بر اساس جدیدترین نظرسنجی

منابع:

1. https://docs.cdn.yougov.com/86ijosd7cy/20200611_yahoo_race_police_covid_crosstabs.pdf
2. <https://www.usatoday.com/story/news/>

رادیکال می‌نامیدند. دموکرات‌ها نیز غالباً محافظه‌کاران خطاب می‌شدند؛ دلیل آن هم تأکید و اصرارشان بر عدم تغییر و حفظ وضع حال مانند گذشته بوده است. مهاجرت بزرگ آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار از جنوب که درست قبل از ورود آمریکا به جنگ جهانی اول آغاز شد بسیاری از سیاه‌پوستان را به شهرهایی آورد که می‌توانستند، آزادانه رأی دهند و آن‌ها را با سازمان‌های محلی حزب دموکرات پیوند داد و حزب دموکرات نیز به تدریج، به پتانسیل‌های آرا سیاه‌پوستان پی برد. با پایان رکود بزرگ، همراه با وعده‌های موجود در برنامه‌های نیودیل، رأی‌دهندگان سیاه‌پوست را به حزب دموکرات سوق داد. اکثریت قریب به اتفاق سیاه‌پوستان از کاندیداتوری فرانکلین دی روزولت برای ریاست جمهوری آمریکا، در سال ۱۹۳۶ حمایت کردند. تصویب قانون حقوق مدنی در سال ۱۹۶۴ و قانون رأی‌دهی در سال ۱۹۶۵، به تغییر بیشتر اوضاع به نفع دموکرات‌ها منجر شد که از هر دو اقدام حمایت می‌کردند. موضوعی که می‌تواند نمایانگر تاریخ حزبی آمریکا در مورد مسئله سیاهان باشد، این است که در حالی که ۲۳ نفر از اعضای کنگره اول، سیاه‌پوستان جمهوری خواه بودند، تنها ۹ عضو از ۱۴۰ عضو بعدی کنگره که سیاه‌پوست بوده‌اند از این حزب بوده‌اند.

و دموکرات‌ها نسبت به مسئله نژادپرستی در آمریکا است. در جواب این سؤال که آیا در آمریکا، نژادپرستی سیستماتیک وجود دارد یا خیر، نتایج نظرسنجی‌ها حاکی از تفاوت نظرات میان دموکرات و جمهوری خواهان در این زمینه است. احزاب سیاسی و تاریخ پیچیده با نژاد سیاه‌پوستانی که می‌توانستند رأی بدهند، از دهه ۱۸۶۰ تا حدود اواسط دهه ۱۹۳۰، از احزاب جمهوری خواه حمایت می‌کردند. برای این مسئله، فشارها و کشش‌هایی وجود داشت؛ جمهوری خواهان معتقد بودند که از حق رأی حمایت کنند. آمریکایی‌های آفریقایی تا این تاریخ، این حزب را تنها راه برای رسیدن به خواست‌ها و اهداف خود می‌دیدند. فردریک داگلاس در این رابطه معتقد است که حزب جمهوری خواه به مثابه کشتی است و همه چیزهای دیگر، دریا که دریا هم خطرناک است. حزب دموکرات در قرن نوزدهم، سازمانی طرفدار سفیدپوستان بود که چندان متمایل به آمریکایی‌های سیاه‌پوست نبود. یک گروه از سیاستمداران محافظه‌کار معروف به بوربون‌ها، احزاب دموکراتیک جنوبی را تحت کنترل داشتند. به عنوان مثال در قرن بیستم، نام رسمی سازمان مسلط در آلاباما، حزب دموکرات و محافظه‌کار آلاباما بود. بوربون‌ها مخالفان جمهوری خواه خود را